

ning, at det vil lykkes. — Motivet til at forøge Hæsteholdet paa Frederiksborg er altsaa salbet bort, idet det har vist sig, at de antforte Forhold ikke ere tilstede. Nu kunde det tænkes, at de Herrer, der interessere sig saa meget for Stoddet Nr. 2 i Frederiksborg, kunde vusle, at Antallet af Hæste der skulde blive forøget, for at dette Forsøg maatte have saa meget mere Udsigt til at lykkes; men de Herrer, der have stillet Vædringsforslaget til §. 17, have ikke indskrænket sig til at foreslaae, at der paa Frederiksborg maa holdes et forøget Antal af de Hæste, der ifølge Loven af 31te Marts 1852, §. 18 maa holdes, men foreslaaet en Redaction, som, foruden at den vil hjemle at forøge Hæstantallet, tillige slaaver fast i Loven, at der eksisterer en ny Race, den saakaldte opfriske Race; de Herrer have foreslaaet, at der i Loven skal optages et Udtryk, hvorved der gives en ligesvem Bekræftelse paa, at der findes den constante Hæstestand i det frederiksborgske Stutteri, som den ærede Minister selv erklærede ikke findes der, og som efter den Fremgangsmaade, der hidtil er fulgt, ikke kan findes der. Vi Toll her i Norden tilhøre den saakaldte caucasiske Race, men der som man nu tænker sig, at denne Race nu var uddød, saaledes at der kun var en 5-6 Individier tilbage, f. Ex. en Familiefader, med adskillige Døttre, og at disse bleve gifte, en med en Morian, en anden med en Beduin og en tredje med en Hottentot, og saa fremdeles; vilde det da ikke være en Urimelighed at kalde Esterkommerne af disse Forbindelser den opfriske caucasiske Race? Sigesaa urimeligt som dette vilde være, ligesaa urimeligt er det at paaftaae, at der ved Frederiksborg Stutteri er tilveiebragt en Opristen af den gamle frederiksborgske Race; det er en fuldkommen Forblindelse, en fuldkommen Illusion. Jeg troer derfor at burde tilraade det ærede Thing, ikke at gaae ind paa en Bestemmelse i Loven, hvori man udtrykkelig siger, at det, som ikke er skeet eller har kunnet see, er Tilfældet; det vilde være en complet Vatterligbed. — Jeg troer, at de Herrer, som have understøttet den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Sesperfen) i hans Bestræbelser efter at virke til Gavn for Frederiksborg Stutteri, vist

nok vilde erkjende, at det ikke vilde være heldigt at indbringe i den her foreliggende Lov en Redaction, der indeholder en saa stor Urimelighed som den, jeg her har oplyst. — Den samme ærede Rigsdagsmand har endvidere tilraadet at gjenindsætte Bestemmelsen om, at der skal være et Fuldblodsstod, bestaaende af 1 å 2 Hingste og nogle saa Hopper. Det er i og for sig en Urimelighed og noget aldeles Unyttigt at have et Stutteri af saa saa Hæste; men det er efter min Mening en endnu større Urimelighed at vedtage en saadan Bestemmelse, eftersom det har vist sig, at det Fuldblodsstod, man har paa Frederiksborg Stutteri, er saa overordentlig slet. Jeg skal tillade mig at anføre nogle enkelte Data, som jeg troer vilde afgive et tilstrækkeligt Beviis herfor. Dengang den nuværende Bestyrer af Stamstutteriet overtog Bestyrelsen af Fuldblodsstoddet i Frederiksborg, var der kun nogle enkelte Fuldblodshopper, saavidt jeg ved ikkun 4; han fandt, at de ikke vare gode nok, og at det var rigtigt og nødvendigt at indkjøbe flere, og han fik Tilladelse til at reise til England for at indkjøbe nogle. Jeg skal nu tillade mig at sige de Herrer, hvorledes det er gaaet til med de Hopper, som da bleve indkjøbte for at erholde en bedre Hæstestand end den, der tidligere havde været; jeg skal ikke opholde de Herrer længe dermed; jeg skal kun give en kort Udsigt derover: der blev indkjøbt 2 Hopper, den ene, „Soudenance“, blev indkjøbt i 1853 for 80 £ og kostede, Transportomkostningerne iberegne, omtrent 1,000 Rd.; da den kom hertil i 1854, var den guld, i 1855 var den guld, i 1856 var den guld, og i 1857 blev den solgt for 52 Rd.; den anden, „Miss Grey“ blev kjøbt ligeledes i 1853 for 200 £ og kostede her med Transportomkostninger iberegne 2000 Rd.; i 1854 var den guld, i 1855 fik den et Hingsteføl, som døde, i 1856 fik den et Hingsteføl, som i 1859 blev solgt for 100 Rd., i 1857 fik den et dødsfødt Føl, i 1858 fik den atter Føl, som i 1859 blev solgt for 30 Rd., og i 1859 blev Hoppen med Føl solgt for 58 Rd. — Jeg troer ikke, det er pusseligt at have et Stutteri, hvor saadanne Ting kunne foregaae; jeg troer, at vi gjøre bedst i at lade den Bestemmelse blive ude, som